

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **P. C.**, narozen „X“
bytem „X“
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2018, č. j. X, X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2018, č. j. X, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, správního odboru (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 23. 10. 2017, č. j. X, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 29. 3. 2017 byl potvrzen. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a zároveň se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný nepřihlédl k rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. X, jež žalobce přiložil k odvolání. Z uvedeného rozhodnutí mělo plynout, že běžnou praxí odvolacího správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Na podporu svého závěru, že jde o ustálenou praxi, žalobce dále poukázal i na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. X, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. X, a též na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. X. Uvedl, že zásada legitimního očekávání by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená praxe při posuzování obdobných věcí.
3. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, kterým může být jedině rozhodnutí. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují podmínku dostatečné individualizace skutku. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce (žalobce), místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Za chybnou označil argumentaci, že přestupce dal svým podpisem souhlas se způsobem projednání přestupku a se správností daného rozhodnutí. Za správnost rozhodnutí správního orgánu neodpovídá přestupce.
4. Žalobce podotkl, že rozhodnutí není způsobilé pro zápis bodů zejména v případech, kdy z něj není zřejmé, že přestupce porušil určitou povinnost. O nezpůsobilý podklad pro zápis bodů se jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, přičemž uvedené nedostatky nelze zhojit strohými a zkratkovitými formulacemi, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné.
5. Dále žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 29. 3. 2017 a 27. 5. 2016. Vznesené námitky byly u obou pokutových bloků v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
6. Nejdříve uvedl, že v kolonkách 1 až 4 pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a chybí zde rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž v pokutovém bloku ze dne 27. 5. 2016 není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18 zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.

8. V kolonce 6 je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V kolonce 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
10. V kolonkách 8 až 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapituloval průběh správního řízení. K námitce, že se nezabýval rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, uvedl, že odvoláním žalobce se zabýval velmi podrobně a ve svém rozhodnutí vyjádřil, že s právními názory jiných správních orgánů prvního a druhého stupně se neztotožňuje, z důvodu existence specifík jednotlivých případů. Žalovaný konstatoval, že žalobce pro odvolání používá formulářová podání bez jakékoliv znalosti konkrétních případů, a proto jsou předmětné námitky vždy velice zevšeobecněné, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44. Uvedl, že vždy ověřuje, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59. Doplnil, že hlediska, z nichž je třeba podklady pro zápis bodů do registru řidičů zkoumat jsou uvedena v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41, a v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000.
12. Žalovaný sdělil, že všechny předmětné pokutové bloky jsou čitelné, mají jednoznačný slovní projev a jsou způsobilé pro zápis bodů do registru řidičů. Žalovaný uvedl, že obsahové náležitosti pokutových bloků vyplývají z povahy blokového řízení, jak je stanovena § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) přičemž strohé a zkratkovité formulace jsou v takovém případě přípustné, nejsou-li zaměnitelné. Žalovaný zdůraznil, že žalobcem namítané bloky č. G 1498901, č. F 0832677 a č. C 1404971 obsahují všechny žalobcem vyjmenované informace, tedy údaje o osobě přestupce, místo a dobu spáchání přestupku, popis

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena.

13. K pokutovému bloku ze dne 29. 3. 2017, série GE/2013, číslo E 0744593 žalovaný uvedl, že je vyplněn v plném rozsahu, přičemž obsahuje jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště žalobce. Totožnost žalobce byla ověřena občanským průkazem a řidičským průkazem. Doba, místo a popis přestupkového jednání je také jednoznačně vymezeno. V právní kvalifikaci je rovněž uveden konkrétní bod zákonného ustanovení. V daném případě je zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, když mu byla po odečtu odchylky rychloměru naměřena rychlost 61 km/h. Konstatoval, že přestupkové jednání žalobce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Dodal, že v kolonce 7 je uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč a v kolonkách 8 a 9 je uveden způsob úhrady uložené pokuty, přičemž je uvedena i totožnost osoby, která pokutový blok vydala, a podpis žalobce, čímž žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení.
14. K pokutovému bloku ze dne 27. 5. 2016, série JL/2015, číslo L 0572066 žalovaný obdobně uvedl, že je vyplněn v plném rozsahu, obsahuje jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště žalobce. Totožnost žalobce byla ověřena občanským průkazem. Doba, místo a popis přestupkového jednání je také jednoznačně vymezeno. V právní kvalifikaci je rovněž uveden konkrétní bod zákonného ustanovení. V daném případě je zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/h, když mu byla po odečtu odchylky rychloměru naměřena rychlost 73 km/h. Žalovaný podotkl, že zápis „rychlost v obci 50/76/73“ je běžnou zkratkovitou formou zápisu, v němž první číselný údaj znamená nejvyšší dovolenou rychlost v obci, druhý číselný údaj znamená rychlost naměřenou rychloměrem a třetí číselný údaj znamená naměřenou rychlost upravenou o průměrnou odchylku měření. Konstatoval, že přestupkové jednání žalobce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Dodal, že v kolonce 7 je uvedeno, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč a v kolonkách 8 a 9 je uvedeno služební číslo osoby, která pokutový blok vydala, místo vydání pokutového bloku a podpis žalobce, čímž žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení.

Posouzení věci soudem

15. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
16. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

17. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. X (a další podobná výše uvedená rozhodnutí), ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Písek, který rozhodoval obdobně. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný je vázán při svém rozhodování především zákony a jinými právními předpisy, případně soudní judikaturou. Nepřísluší mu proto opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů, neboť každý případ má svá specifika. Žalovaný dále v odůvodnění na str. 7 napadeného rozhodnutí konstatoval, že nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů je dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku, které umožňují podřazení konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu. Na základě doložených pokutových bloků žalovaný dospěl k závěru, že protiprávní jednání žalobce jsou popsána dostatečně a jednoznačně. Podotkl, že při projednávání přestupku na místě se nejedná o klasické správní řízení, na jehož konci je vydáno správní rozhodnutí, které musí mít náležitosti dané správním řádem, ale jedná se o zkrácené řízení, které umožňuje orgánu, který je vede, uvést porušení příslušných ustanovení zákona tak, jak mu to umožňuje formát pokutového bloku. Na základě těchto základních údajů pak příslušný orgán policie vypracuje oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, na jehož základě správní orgán zaznamená stanovený počet bodů. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
19. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
21. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
22. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

23. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byly opatřeny řádně vyplněné pokutové bloky, které byly s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnány a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný na stranách 4 až 6 zkoumal obsah jednotlivých pokutových bloků, přičemž konstatoval, že pokutové bloky obsahují všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Současně poznamenal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně a že tedy ke dni 29. 3. 2017 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
24. Dále se soud zabýval námitkou, že pokutové bloky ze dne 29. 3. 2017 a 27. 5. 2016 jsou nezpůsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti. Uvedeným pokutovým blokům žalobce shodně vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše uvedené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán, není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, a že není zřetelný podpis účastníka.
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

26. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
27. Pokutovým blokem ze dne 27. 5. 2016, série JL/2015, č. L 0572066, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „X, 27. 5. 2016, 15:23 hod., sil. II/261, Křešice u č. p. 122, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., 50/76/73 km/h rychlost v obci“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 27. 5. 2016 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je rovněž zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil na silnici č. II/261 v obci Křešice u č. p. 122.
28. Blokem na pokutu ze dne 29. 3. 2017, série GE/2013, č. E 0744593, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „29. 3. 2017 Měření rychlosti v obci: Dubí Ulice: Mírová Stanovená rychlost: 50 km/h Naměřená rychlost 61 km/h Tolerance radaru zohledněna RZ: „X“ Typ: Dacia Barva: bílá Čas: 11:12“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i žalobcův podpis. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl dne 29. 3. 2017 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h (dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
29. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (datum narození) a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutovém bloku ze dne 27. 5. 2016 dle občanského průkazu a na pokutovém bloku ze dne 29. 3. 2017 dle občanského i řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutového bloku dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
30. Žalobce shodně k uvedeným pokutovým blokům namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Žalobce také shodně namítal, že název obce je uveden

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že v případě ani jednoho z předmětných pokutových bloků není název obce uveden žádnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.

31. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
32. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že v obou pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
33. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na obou dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky a Města Dubí, dále je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo (na pokutovém bloku ze dne 27. 5. 2016 není uvedeno jméno a příjmení, ale je zde uvedeno její služební číslo a podpis), datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
34. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

35. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.
36. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobní uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. září 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)